

lige Arbejde, som Jernbanekommissionen har gjort færdigt — at der ogsaa paa Udgiftssiden vil være mange Punkter, hvor man kan opnaa Beparelser. Vi have jo i Øjeblikket med de lave Takster efter min Mening faktisk ophævet første Klasse her i Landet. De Regler, som gælde for Indførelse af første Klasse, og de Grunde, man ellers plejer at anføre for at have første Klasse i et Land, ere med de lave Takster efterhaanden ophævede, saaledes at man nu kan sige, at man har demokratiseret Jernbanerne for saa vidt. Der er ikke mere den Adskillelse i Publikum mellem 2den og 1ste Klasse, som der var tidligere, da den meget dyre Forskel var. Jeg tror derfor, det vilde ligge nær at overveje, om man ikke helst skulde stryge første Klasse, hvilket vilde give mere Materiel til Raadighed, eller i alt Fald kun anvende første Klasses Vogne i Iltogene. Der kunde ogsaa opnaas en Beparelse, tror jeg, ved at man kom noget bort fra det Barnepigesystem, som vi i for stærk en Grad have herhjemme paa vore Statsbaner. Det er selvfølgelig, at Funktionærerne udføre, hvad de have deres strenge Instruksur til; det er deres Pligt at gøre det. Men vi have meget mere Omsorg for Publikum med at lukke op og lukke i paa vore Baner, end jeg tror, man finder i noget som helst andet Land, og det fordyrer naturligvis Driften en hel Del. Navnlig nu, naar man staar over for at udvide Jernbanenettet, saaledes at der bliver Plads ved Statsbanerne til det Mandskab, der muligvis kunde indvindes paa anden Maade, tror jeg, at man skulde søge at benytte Lejligheden. Ellers finder jeg, at der ved vort Statsbanevæsen maa tages under Overvejelse at skabe ny Indtægter, men jeg vil naturligvis da særlig ønske, at det maa vise sig gørligt at indvinde den Indtægt, der er nødvendig, paa de lange Afstande, thi det er sikkert, at Smaaafviks Erhvervsliv har sit Kørselsforbrug paa de smaa Afstande, og naar man taler om Luksuskørsel — hvis man vil bruge dette Ord, hvad jeg tror, man skal være varsom med, men det er brugt — saa træffer man den paa de lange Afstande. Der er meget stor Forskel paa den Betaling, der ydes i vort Land, og den, der ydes i vore Nabolande for Kørsel paa de lange Afstande. Jeg har udregnet, at for en Strækning som fra Vamdrup—Frederikshavn koster Rejsen paa 1ste Klasse her 12 Kr. 75 Ø., i Preussen 27 Kr. — jeg har omsat alle Priserne i Kroner — i Frankrig 31 Kr., i Norge 33 Kr. med Iltogene og i Sverige 31 Kr. lige-

ledes med Iltog. Paa 2den Klasse koster samme Strækning i Danmark 8 Kr., i Preussen 20 Kr., i Frankrig 20 Kr., i Norge 23 Kr. og 22 Kr. i Sverige. Paa 3die Klasse koster det i Danmark 4 Kr. 75 Ø., i Preussen 14 Kr., i Frankrig 13 Kr., i Norge 16 Kr. og i Sverige 15 Kr. Man vil altsaa her bemærke, at der er en ganske overordentlig stor Forskel paa Priserne. Men hvad enten man nu kommer til ved nærmere Overvejelse — at man gør saadan eller saadan er der eet, jeg meget vil advare imod. Jeg vil sige det her, skønt ærede Medlemmer kunde sige, at det snarere hører hjemme under en Behandling af en eventuel Jernbanetakstlov, men det gaar let saaledes, at naar et Spørgsmaal bliver berørt under Forhandlingerne, danner der sig en vis Forudmening om den paagældende Sag, og da nu denne Sag er bleven berørt af mange Talere, vil ogsaa jeg omtale et Omraade, med Hensyn til hvilket jeg meget vilde advare imod, at man skred til en Indtægtsforøgelse for Statsbanerne; og det er saa meget naturligere at advare derimod, som den nedsatte Jernbanekommission i sin Betænkning — der i øvrigt i saa mange Retninger er saa fortrinlig — har begaaet — efter min Mening — en Fejl ved at forsøge paa at sætte Indtægterne op paa denne Post, det er med Hensyn til Beregning af Kortenes Pris. Man har foreslaaet at forhøje Kortbetalingen meget betydeligt. Man er gaaet bort fra det Princip, man hidtil har fulgt, nemlig at anvende det samme Princip paa Jernbanebillettaksterne og paa Korttaksterne, nemlig at tage en Grundpris og give en vis Rabat efter Kilometertallet. Hvis man vil gennemføre det, som er foreslaaet, vil Følgen deraf blive over for Kjøbenhavn og Nordsjælland, at man, for at sige det i Korthed, vil forbyde alle Folk, der ikke ere særlig velstillede, at bo uden for Kjøbenhavn hele Aaret igennem. Forholdet er nu det, at en meget stor Del, baade af Middelstandsfolk her i Kjøbenhavn og ogsaa af Arbejdere, bo uden for Byen. Det er jo noget man med Rette socialt set har anset for ønskeligt at fremme, at de kunne have Hus og Hjem uden for den store By og dog i rimelig Tid kunde komme til Byen med de forhaandenværende Befordringsmidler. Men naar man fordyrer Kortprisen i den Grad, som det er foreslaaet af Jernbanekommissionen, vil man komme op paa saa høje Priser, at det praktisk taget vilde være ganske ugørligt for Folk med smaa Indtægter at bo uden for Byen. Det er meget betydelige Forhøjelser, der er Tale om.